

[Munch-Petersen.]

krævede i Krigsministeriet at faa den at se. Man maa derfor forudsætte, at der i Overenskomsten findes langt mere graverende Ting, set fra et Arbejdersynspunkt, end der er kommet frem i Offentligheden. Jeg vil bede Forsvarsministeren om her at oplyse Indholdet af denne Overenskomst, for det kan vel ikke være saaledes, at den borgerlige Presse kan faa Ting at se, kan faa Oplysninger fra Regeringen, som er forholdsvis Medlemmer af den saakaldte lovgivende Forsamling. Denne Situation motiverer naturligvis i høj Grad den Forespørgsel, som vi har stillet. Man kan ikke nøjes med det korte Svar, som Forsvarsministeren gav under Finanslovdebatten paa dette Spørgsmaal, og en saa afgørende Vending fra Regeringens Side, som naturligvis maa virke overraskende i Arbejderklassen, begrundet fuldt ud, at vi her kræver Svar paa vor Forespørgsel: „Hvad er Regeringens Bevæggrunde til paa ny at afslutte Overenskomst med de borgerlige „frivillige Korps“?“

Forsvarsministeren (Stawning): Den ærede Forespørger sagde, at det var en Overraskelse, da man engang erfarede, at der fandtes en Overenskomst mellem de frivillige Korps og Staten. Ingen vidste noget om det, sagde det ærede Medlem. Det maa dog siges at være en Overdrivelse. Det ærede Medlem har maaske ikke vidst noget om det, men talrige andre Mennesker, i hvert Fald her i Rigsdagen, var særdeles klar over, at der bestod en Overenskomst, og at det har været i Henhold til gældende Lov, at noget saadant har eksisteret og fremdeles eksisterer.

Naar den ærede Forespørger dernæst besværede sig over, at den saakaldte borgerlige Presse havde bragt Oplysninger om Kontraktens Indhold, og forudsatte, at disse Oplysninger var leveret af Ministeriet, maa det ærede Medlem tage fejl. Fra Ministeriet er ingen Oplysninger givet til Pressen om Overenskomsten. Men da der er to Parter om en Overenskomst, var det heller ikke nødvendigt. Det var jo tænkeligt, at den anden Part, nemlig vedkommende Forening, var interesseret i at paavise, hvad Overenskomsten indeholder — hvis en saadan Publikation har fundet Sted. Jeg har ikke set det, men det er muligt, at det ærede Medlem har Ret.

Med Hensyn til Sagens Realitet gælder det, at jeg har udførligt omtalt hele Spørgsmaalet og besvaret Forespørgselen allerede den 17. Oktober i Aar under Finanslov-

debatten, Sp. 134 i Folketingstidende. Paa Spørgsmaalet om, hvad der er Regeringens Bevæggrund til at slutte Overenskomst med de borgerlige Korps, har jeg sagt og kan jeg gentage: Det er den, at man maatte foretrække Korps under parlamentarisk Kontrol fremfor private ukontrollerede militære Korps. Naar disse Korps har en Ret til at bestaa, maa jeg, som sagt, mene, at det er adskilligt mere betryggende, at de er under Regeringens og dermed ogsaa Rigsdagens Kontrol, fremfor at have dem gaaende som private militære Institutioner. Ved Overenskomsten er der truffet Foranstaltninger, meget vidtgaaende Foranstaltninger, med Hensyn til Aflevering af Vaaben og al Ammunition. Tilbage er der, at Korpsene i den Tid, de har deres daglige Øvelser, faar Lov til at beholde de smaa Skydevaaben hos sig, men i den Tid af Aaret, i hvilken der ingen Øvelser finder Sted, skal ogsaa disse deponeres under Staten, saaledes som det gælder for de større Vaaben, baade naar det er Ejendomsvaaben, og naar det er Udlaansvaaben.

Ordføreren for Forespørgerne (Munch-Petersen): Det stemmer, hvad jeg oplyste om, at Arbejderoffentligheden blev overrasket over, at det virkelig var en rent administrativ Sag, at de frivillige Korps havde alle de Begunstigelser, som de faktisk havde efter den daværende Overenskomst, og som de har bibeholdt efter den nu afsluttede; det har nemlig været et gammelt Krav fra Arbejderklassens Side, at man skulde indskrænke de frivillige Korps til det mindst mulige og helst fuldkommen afskaffe dem. Da man erfarede, hvorledes Forholdet var, og vidste, at man havde en Regering, som var valgt for en stor Del netop paa Arbejdernes Stemmer, maatte man forudsætte, at denne Regering ved en ny Overenskomst vilde trænge de borgerlige Korps tilbage og stille dem væsentlig ugunstigere, end det tidligere havde været Tilfældet.

Det drejer sig her om en Række frivillige Korps. Det drejer sig om Kongens Livjægerkorps, som har 1 000 passive og 200 aktive Medlemmer, som har 150 Geværer, som alle er laant af Staten, foruden 20 Rekylgeværer, som det selv ejer. For det andet om Akademisk Skyttekorps med 1 240 passive og 225 aktive Medlemmer, som har 400 Geværer, laant af Staten, og 30 Rekylgeværer, som det selv ejer. Om Københavns Amts Skyttekorps, som har 425 passive og 218 aktive Medlemmer, som har laant af Staten 300 Geværer og desuden